

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 42

14. října 2012

Cena: 8 Kč

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ NA HUSITSKÉ TEOLOGICKÉ FAKULTĚ UK

S nadcházejícím podzimem a začátkem akademického roku se tak jako každý rok sešli na Husitské teologické fakultě její představitelé a učitelé se studenty a příznivci při tradičním slavnostním zahájení. Setkání proběhlo 1. října v budově fakulty na Zelené lišce a již po šesté pozdravil přítomné coby děkan fakulty prof. Jan Blahoslav Lášek. Jeho řeč byla především povzbuzením ke vzdělávacímu úsilí, vědecké práci a otevřenému dialogu, v němž jediné je možné nalézat řešení, a v případě nových studentů pak zejména výzvou k nacházení cesty k jednotlivým disciplínám. Zmíněna byla nicméně i velmi složitá a palčivá situace minulého období, charakterizovaná zápasem o akademické svobody a podobu vysokoškolského zákona, jenž vyvolal v akademických kruzích mohutné vlny protestu a jenž způsobil, že slovo reformovat se téměř stalo synonymem pro „zničit“.

Naši studenti a učitelé přispěli k tomu, že svobody a privilegia byly uhájeny. Prof. J. B. Lášek jasně vysvětlil, proč akademická obec pozvedla svůj hlas: „Žádné neoliberální „pábení“ nemůže mít úspěch v zemi, kde se reformace snažila o nápravu věcí veřejných, kde působil Jan Hus a kde zazněl Komenského hlas k navrácení člověka na cestu, na kterou byl určen a na kterou vyšel.“ Za všechna hesla, s nimiž učitelé a studenti vyšli do ulic, uvedl prof. Jan B. Lášek jediné: „Vzdělání není zboží.“ Všeřikající je i výrok Alberta Einsteina „Člověk není stroj. Odejme-li se mu možnost samostatného sebeutváření a svobodného myšlení, zahyne.“

S touto problematikou souvisí současná složitá finanční situace, týkající se vysokoškolského vzdělávání obecně. Komplikuje ji skutečnost, že po ukončení velmi úspěšného sedmi-

letého výzkumného záměru věnovaného tématu Církve v českých zemích a otázka nacionalismu, jehož výstupem bylo 37 publikací, nebyly vypsány žádné nové výzkumné záměry.

Z nedávných radostnějších událostí uvedl br. prof. J. B. Lášek oslavu životního jubilea doc. PhDr. Bedřicha Noska, jehož působení na fakultě v oboru judaistiky reflektuje kulturní a náboženskou toleranci a úctu. Smutnou zprávou byla připomínka úmrtí doc. PhDr. Viléma Herolda, významného pracovníka Akademie věd a odborníka světového formátu, např. na témata počátků české reformace.

Prof. Jan B. Lášek svou řeč zakončil přáním, abychom se dělili o své radosti, dodávali si navzájem odvalu, abychom v našem setkávání vytvořili mohutný intelektuální proud, který zde zanechá stopy pro věky budoucí.

Tradicí spojenou se začátkem akademického roku se stalo udílení medailí významného českého bibliisty a našeho třetího patriarchy Františka Kováře. Letos se o tento řád podělili tři laureáti: slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, jenž oslavil významné životní jubileum a jenž v posledních dvaceti letech pro teologickou fakultu, kterou kdysi vystudoval, vykonal mnoho prospěšného, dále významný ekumenický pracovník prof. ThDr. Pavel Filipi (setkání se osobně neúčastnil) a olomoucký arcibiskup Pravoslavné církve vladyka Simeon Jakovlevič. Posledně jmenovaný na fakultě pomáhal se založením východoevropských studií - pravoslavného oboru.

Setkání se účastnil také bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, jenž podle 1 Tm 4,15 promluvil o pokroku ve

Dokončení na str. 3

VÝROČÍ OTEVŘENÍ SBORU V LOUNECH

V sobotu 22. září si náboženská obec v Lounech připomněla a oslavila již 80. výročí otevření a posvěcení Sboru dr. Karla Farského.

Při této příležitosti navštívil naši náboženskou obec bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., který vedl slavnostní bohoslužbu. Spolu s ním sloužila místní farářka ThDr. Helena Smolová a lounský vikář Vladislav Hána. Bohoslužby se zúčastnilo asi 60 lidí z místní obce, z okolních obcí i pozvaní hosté z města. Naše shromáždění pozdravil rovněž člen Rady města Louny PhDr. Michal Pehr, Ph.D.

Bratr patriarcha ve svém kázání promluvil o chrámu jako prostoru ke konání bohoslužeb (2 Pa 2,3-4), ale také o chrámu Božího těla, jímž

je církev (Ef 4,11-16). Obojí chrám jsme si slavností skutečně připomínali. Stavbu Sboru dr. Karla Farského uskutečnenou v letech 1931-1932 dokumentovaly dobové fotografie, ale i příspěvky historiků v odpolední části programu. PhDr. Michal Pehr, Ph.D. promluvil o vzniku Církve československé v Lounech a na Lounsku a rozkryl především dobové pozadí vzniku nové církve, jejíž zrod v Lounech provázely boje s římskokatolickou farností o chrám sv. Mikuláše, které nakonec vyústily v rozhodnutí pro stavbu vlastního sboru pro věřící Církve československé. Bratr Mgr. Vladimír A. Hons, historik a člen naší náboženské obce, ve svém příspěvku o stavbě Sboru dr. Karla Farského promluvil nejen o stavbě samé a okolnostech, které ji provázely, ale promítnul do své promluvy také vzpomínky z dětství, z doby tzv. normalizace, kdy byl členem obce a docházel do náboženství a duchovní péče vedené sestrou farářkou Mgr. Milenou Beranovou. Vzhledem k tomu, že z období 60. - 80.

let je zachováno velmi málo dokumentů, byly vzpomínky bratra V. Honse zejména pro místní posluchače obohacující.

Závěrečná část programu patřila umění. Paní učitelka Jana Marešová krátce představila nově instalovanou výstavu žáků ZUŠ Louny a Chrámový pěvecký sbor pod vedením Mgr. Ivany Derflerové, varhance a předsedkyně rady starších, předvedl své pásmo židovských a křesťanských písní z různých období církevního roku.

Bohatá účast členů církve i dalších hostů, obyvatel města Louny, nás upřímně potěšila. Jistě by potěšila i předchozí generace laiků a duchovních, na které jsme při této příležitosti mysleli. Je vidět, že náboženská obec Louny vešla do povědomí města a její sbor je významnou stavbou v městské památkové zóně města.

Do dalších let přejeme sboru dostatek finančních prostředků na opravy a živému společenství Páně dostatek obětavých věřících.

Helena Smolová, farářka

Nekrolog

Posledního srpna zemřel v 85 letech emeritní milánský arcibiskup kardinál Carlo Martini S. J. Kdysi byl horkým kandidátem na papežský stolec, než tehdy konkláve zvolilo Jana Pavla II. Žádné „co kdyby“ neexistuje. Přesto: Martini už před 30 lety prorocky pojmenoval stěžejní úkoly církve: společný stůl všech křesťanů se svátostí večere Páně, postavení žen v církvi a otázka lidské sexuality vůbec. Z posledního rozhovoru s ním ze srpna vybírám: „Církev je v blahobytné Evropě a Americe unavená. Naše kultura zestárla, naše kostely jsou velké, naše náboženská centra prázdná a byrokratický aparát církve se zvětšuje. Naše obřady a roucha jsou pompézní... Nacházíme se v postavení bohatého mladíka, který se smutkem odešel pryč, když ho Ježíš zavolal,

aby z něj udělal svého učedníka... Karl Rahner rád používal obraz řeřavých uhlíků, které se ukrývají pod popelem. Já v dnešní církvi vidím nad řeřavým uhlím tak mnoho popela, že mne často přepadá pocit bezmoci. Jak je možné osvobodit řeřavé uhlí z popela, aby znovu zesílil plamen lásky...“

Prostředky k nápravě pak Martini definuje takto: „Konverze. Církev musí uznat vlastní chyby a musí projít cestou radikální změny, počínaje papežem a biskupy... Druhým prostředkem je Boží slovo. Ani klérus ani církevní právo nemohou nahradit nitro člověka. Všechna vnější pravidla – zákony, dogmata nám byla dána, aby projasnila vnitřní hlas a pro rozlišování duchů. Třetí prostředek uzdravení jsou svátosti. Nejsou nástrojem pro disciplínu, ale

jsou pomocí pro lidi na cestě a ve slabostech života. Poskytujeme svátosti lidem, kteří potřebují novou sílu? Mám na mysli rozvedené a znovu sezdané páry, rozšířené rodiny. Oni potřebují speciální ochranu... Žena byla opuštěna manželem a najde si nového druha, který se postará o ni a její tři děti... Otázka, zda mohou rozvedení chodit k přijímání, by měla být převrácena. Jak může církev silou svátostí přispět na pomoc tomu, kdo je ve složité rodinné situaci?“

Smutné je Martiniho konstatování, že jeho církev zůstala 200 let zpátky... Přestože dějiny žádné „co kdyby“ neznají, říkám si: Co kdyby byl býval Martini papežem? A nás všech se ptám: Jsme schopni stejně tak kritické sebereflexe v naší církvi?

Jana Šilerová

Nebudeš cizoložit

„Nevěrná jsem byla. Myslela jsem si, že budu mít výtčky svědomí, ale zas tolik jich nebylo. Nevěru odsuzuji u jiných, ale u sebe ne. Prostě: stalo se to a tak to je,“ odpověděla čtyřladvacetiletá studentka práv v anketě časopisu *Impuls* o Desateru před několika lety. Mezi studenty vzbudí tato odpověď během mého semináře bouřlivý smích, protože si ještě nedokáží domyslet možné důsledky pro vztahy. Takovýto lehkomyšlný přístup však nevidáme dnes jen u mladých lidí. Maně nás napadne, zda přísnější postoje vůči sexu nebyly z hlediska zachování lidského rodu bezpečnější, když vidíme, že dnes dochází k rozpadu rodinného života a k úpadku tradičních mezigeneračních vazeb. Je nám smutno, když si uvědomíme, kolik manželství se v současnosti z nejrůznějších důvodů rozpadá. Začasté zbytečně, kvůli nezralosti, lehkomyšlnosti a sobectví. Vlastně kvůli neochotě včas zrát, přijmout spoluodpovědnost. Známe řadu lidí, kteří se rozvedli okolo čtyřicítky a po padesátce mi přiznali, že to dělat neměli a svých rozhodnutí litují.

Když se nad problémem zamyslíme, zjišťujeme, že v mnoha případech se manželé projevují nezrale. Nevědí, co chtějí a jak by se měli chovat. Nezískali v rodině dobrý příklad kvalitního vztahu. Jsou sobectví, místo spolupráce spolu dětinsky a nemoudře soupeří. Neusilují o správnou komunikaci, o dialog. Ono to totiž stojí úsilí, trpělivost, naslouchání – a bez nesobecké lásky pravý dialog probíhat nemůže. Někdy je chyba v komunikaci, nedostatku dobré vůle a trpělivosti k vzájemné domluvě. Moje babička říkala: „Člověk musí umět ustoupit. Ale také vždycky nemůže mít pravdu jen jeden v rodině. Bez vzájemné velkorysosti nemůže přece vztah fungovat.“ Často se také stane, že oba partneři pocházejí z odlišného prostředí. Jeden z manželů je z rodiny, kde odpovědnost měla svoji váhu, kde prožil životaschopné manželství rodičů nebo prarodičů. Ten druhý má zkušenosti právě opačné. Přes tyto různé životní zkušenosti by si partneři vždy měli položit onu základní otázku: „O co jde v manželství?“ A odpovědět si, že je nezbytné vyznávat obdobné hodnoty. Rodina funguje, když jsou hodnotové postoje ženy a muže alespoň do jisté míry v harmonii. Kdosi moudrý pravil, že „kvalitní manželství je takové, v němž dva vedle sebe dokážou zestárnout“. Vlastně můžeme říci, že oba partneři prožívají obdobné hodnotové postoje, které jsou ve vzájemném souladu. Například oba ctí příkázání Desatera, ať už vědomě či podvědomě. Na závěr je třeba zdůraznit, že v doporučení „nebudeš cizoložit“ nejde jen o věrnost ve vztahu mezi mužem a ženou. I víra v Boha předpokládá věrnost a modloslužebnictví znamená nevěru vůči Hospodinu.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

20. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas!

ŽALM 130,1-2

První čtení: Ámos 5,6-7.10-15

Tužby:

2. O vezdejší statky abychom se s potřebnými dělili, modleme se k Hospodinu.
3. O hlubší a čistší duchovní život abychom usilovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, vlož do našich srdcí dar víry, abychom opustili vše, co zůstalo za námi, a hledali to, co leží před námi. Ved' nás i nadále po cestě tvých příkázání! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 4,12-16

Evangelium: Marek 10,17-31

Verše k obětování: Žalm 133,1-2

Verš k požehnání: Matouš 5,3

Modlitba k požehnání:

Věrný Bože, skrze svátosti křtu a večeře Páně sis nás povolal ke sjednocení s tebou. Když jsi nám dal okusit z darů chleba a kalicha, dej, ať zůstáváme zakotvení ve tvé nové smlouvě! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 5, 31, 45, 136, 140, 172, 182, 290, 293

MARIE ČERNEGOVÁ: V BOŽÍ ŠKOLE

1

„Dobrořeč má duše Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodini.“

Žalm 103,2

„Synu můj, podrobuj se kázni Páně a neklesej na mysl, když tě kárá. Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.“

Žd 12,5-6

PŘEDMLUVA

Ráda bych vydala svědectví o autorce této knížky.

Jednoho březnového dne roku 1991 zazvonila u našich dveří milá paní a představila se jako nová farářka naší náboženské obce Církve československé husitské. Moje maminka měla narozeniny a ona jí přišla poblahopřát. Seznámení s touto milou ženou přineslo do našeho života, do té doby celkem spokojeně „křesťanského“, velkou změnu. Vyzařovala z ní láska, radost a takový pokoj, že celou rodinu udivilo, kde se to u ní vzalo. Netrvalo dlouho a dozvěděli jsme se, odkud je ten zdroj radosti. Dostalo se nám úžasného svědectví o Pánu Ježíši, že jsme mu všichni ještě ten podvečer vyznali své hříchy a vydali své životy. Navštěvovali jsme sbor, ve kterém sloužila, studovali jsme Bibli a tak rostli ve víře.

Jak rostla naše víra, rostl také počet členů v našem sboru. Bůh se k nám skutečně přízníval a v mnoha situacích jsme mohli prožít i skutečné zázraky.

Nad Písmem

PRAVÉ BOHATSTVÍ

V epistole Židům čteme, že není tvora, který by se mohl skrýt před Bohem. Před jeho očima je vše odhalené a nahé, jemu se budeme ze všeho odpovídat. Jaké je to štěstí pro nás, „živáčky“, že soudcem nebude nikdo z lidí. Lidské soudy jsou velmi nedokonalé a často nespravedlivé.

Bliží se čas, kdy budeme vzpomínat na ty, kdo nás předešli na cestě do Božího království, a je užitečné slyšet Ježíšovo slovo na téma bohatství.

Evangelní příběh je o setkání Ježíše s bohatým mladíkem. Mladík klade otázku: „Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu připomíná Boží příkázání, která se v Desateru týkají vztahů mezi lidmi. Stručně zopakováno: „Nebudeš se chovat podvodně a budeš mít upřímně rád své rodiče.“ Mladík odpovídá: „To všechno jsem dělal od svého mládí.“ Můžeme předpokládat, že dělá až do chvíle setkání s Ježíšem. Ježíše neoklame, on vidí hlouběji. Nevytkne mu: „Jsi velice bohatý,“ ale řekne: „Jedno ti schází. Jdi, prodej, co máš, rozdej to chudým a pak mě následuj.“ Mladenec od něj smutně odešel, nedokázal se vzdát svého majetku.

Tento příběh vyvolává odmítavé i souhlasné reakce, ale zejména velké množství otázek.

Je bohatství zlo? Je naopak požehnaním, které dělá život jednoduchým a bezstarostným? Záleží na tom, jak k bohatství přijdeme? A co je vlastně bohatství? Velké konto v bance, mnoho domů, mnoho šperků, mnoho aut, možnost návštěvy luxusních podniků, cesty kolem světa, dokonce možnost

Sestra farářka je člověk, který odbourává předsudky a denominační bariéry. U ní nerozhoduje, z jaké církve je člověk, s nímž se setkává, ale zda má členství v nebi, zda vírou přijal spásu v Pánu Ježíši Kristu. Celý náš život směřuje k věčnosti. V Bibli je psáno: „Prozírání budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.“ Daniel 12,3

Věřím, že naše sestra farářka také bude na nebi jednou z těchto hvězd, hvězd, jejichž světlo je odleskem Slávy Boží. S láskou

Dana Vonašková

Úvod

Pro povzbuzení mnohým, kteří procházejí rozličnými těžkostmi a jsou bezradní či chybující, podobně, jak tomu bylo v mém případě, ale hlavně k slávě Páně, jsem se rozhodla sepsat několik ze svých zážitků víry. Pro některé čtenáře možná budou znít velice neuvěřitelně. Ale z čistého srdce prohlašuji, že jsem si nic nezkrášila, ani nic nevymyslela. Sami poznáte, že jsem zde naprosto bez zábrán popsala své poklesky i svá selhání víry, vše proto, aby tím více vynikla **milost, dobrotivost a láska našeho Boha.**

Dříve než se začnete do ličení úžasných událostí, považuji za nutné, abych vás stručně seznámila se třemi důležitými prožitky, které hluboce poznamenaly můj život. Všechny tři spadají do mého

dětství a ovlivnily můj postoj k Bohu. Ve škole, kam jsem jako malá začka chodila, bylo jedním z předmětů i vyučování náboženství. Náš pan katecheta s námi probíral životy svatých. Jeho vyprávění o mužích a ženách, kteří pro víru v Boha umírali násilnou smrtí, mne děsilo. Slovo víra bylo pro mne prázdným pojmem či spíše jsem mu nerozuměla, protože pro nás tehdy účast v kostele o nedělich a výuka náboženství neměly naprosto nic společného s vírou v Boha, ale naopak byly nepřijemnou povinností, z níž se nešlo vyvléknout. Jednoho dne však nás pan katecheta vyučoval o mučednících, ale vyprávěl, co se přihodilo jemu, když měl jet na návštěvu ke svým rodičům. Již se na ně těšil, leč cestou na nádraží jej někdo zdržel svým povídáním a kvůli tomu mu ujel vlak. Nejprve prý byl nazloben. Ale večer se ze zpráv dozvěděl o velikém vlakovém neštěstí, o mnoha mrtvých a zraněných. Prý mu šel mráz po zádech, když si uvědomil, že mohl být také zraněn či již mrtvý, kdyby svůj spoj stihl. Pan katecheta pochopil ono zdržení jako zvláštní působení Boží milosti vůči němu. Děkoval Bohu za svou záchranu. Když jsme se jej zeptali, proč právě on mohl vyváznout a ostatní lidé ne, neuměl dát jinou odpověď než tu, že Bůh má zřejmě ještě pro něho přichystán nějaký důležitý úkol zde na zemi.

Pokračování příště

Mk 10,17-31

ricky staré nashromáždily velký majetek. Ani my se nevykrotíme z Ježíšova nároku, i když jej nemůžeme přijmout v absolutní rovině. Můžeme se však podívat na věc z jiného úhlu. Zeptejme se, co nám dá nezávislost na majetku, nelpění na něm, neshromažďování toho, co nepotřebuji (jen prostě chci mít), zřeknutí se něčeho, protože někdo jiný je v tu chvíli potřebnější? Dá nám to svobodu a křídla, která nás vynesou výš, abychom tento svět viděli alespoň z ptáčích perspektivy. Odtud uvidíme život víc z pohledu Božího. Našich x desítek let života je jen okamžik, v němž nemá smysl hromadit majetek, ale „hromadit“ dobré vztahy a skutky. Ježíš řekl apoštolům a říká i nám: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný.“

Emanuela Blažková

Pane, děkuji ti za rodiče, kteří mi ukazovali lásku k moudrosti. Děkuji ti za učitele a duchovní, kteří mě inspirovali ke hledání hodnot. Děkuji ti za přátele, s nimiž jdu po společné cestě s nadějí, že přes omyly a nedostatky dojdeme do cíle, jímž je tvá otevřená náruč. Ochraňuj nás před vírou v bludy, která je cestou k mnohému trápení. Bud' vůle tvá zde na zemi. Amen.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ NA HUSITSKÉ...

Dokončení ze str. 1
smyslu harmonického růstu osobnosti, který předpokládá, že člověk ke svému cíli půjde postupně, krok za krokem, v duchu J. A. Komenského: „Mnozí by k cíli přišli rychleji, kdyby šli pomaleji.“ Takový pokrok je též prospěchem, rozšiřujícím obzory, umožňujícím lepší orientaci ve složitém světě.

Přítomné rovněž pozdravili a Boží požehnání pro nadcházející období vyprosili plzeňský biskup Mgr. Filip Štojdil, který vzpomněl na vše, co mu fakulta přinesla, včetně vztahů s mnoha vzácnými lidmi, ThDr. Petr Vinš, (tlumočil pozdravy biskupa Starokatolické církve Dušana Hejbala) a doc. Pavel Hošek zastupující děkana a sesterskou Evangelickou teologickou

fakultu; potěšila též velmi upřímná a milá slova pravoslavného vladyky Simeona. Tradicí je na podobných setkáních rovněž zazpívat studentskou hymnu. Ani tato tradice nebyla porušena a tak v samém závěru zaznělo slavnostní Gaudeamus igitur – výzva k radosti.

Klára Břeňová

Stanislav Heřmanský, B. Kovář a dr. Krátký, tajemník HČBF

HLEDAT V DRUHÝCH JEN DOBRO

Můžeme rozhodnout, koho podepřeme, aby splnil svůj úkol.

Ať vždy vítězí jenom Boží dobro v nás.

Zaradoval jsem se, když mi řekl: Půjdem do Hospodinova domu! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu.

Žalm 122,17

Není náhodou, že je text o pokoji přiřazen k tématům, která mnohokrát zvětšujeme v našich sborech. Vždyť pokoj na práci, pokoj na lásku, pokoj v jakémkoli společenství, natož pak v křesťanském, je tou největší devizou a též prvním předpokladem, že se společně dílo zdaří. Proč tedy nejsme schopni být nositeli pokoje, proč se nesnažíme zklidňovat situaci, ale svým chováním akcelerujeme, zcela zbytečně stupňujeme napětí? Takový přístup přece není a nemá být vizitkou pravého křesťana. A tak i zmíněný žalm nám všem dává mnoho námětů, jak věci dělat jinak a lépe. Po pokoji a lásce svých bližních touží bez výjimky každý z nás, avšak méně jsme již schopni je vytvářet. Zamysleme se proto nad tím a svůj život si polepšeme, změníme negativní myšlení na pozitivní. Pracujme na kultivaci svého srdce, otevřme se lásce Kristově, lásce Boží!

Tak, jako se jí otevřel kdysi Josef ve starozákonním příběhu. Udělal tak, i když jej jeho sourozenci prodali do otroctví. Josef totiž pochopil, že i když pokrevní bratři proti němu zamýšleli zlo, Bůh zamýšlel dobro a tím se stalo, že zachoval naživu početný lid. I my někdy nechápeme, proč se nám v životě dějí některé zlé věci. Proč někteří zamýšlejí zlo a my mu pak musíme čelit. Ani tehdy nezůstáváme osamoceni. Měli bychom mít pevné přesvědčení, že Bůh nás neopouští ani v této těžké situaci. Stojí při nás a zamýšlí dobro. To, co je pro nás dobré, ne zlé. A proto se nesnažíme vyhnout zkouškám v životě, byť by byly sebevíc těžké a bolestné. Mějme na mysli, že Bůh má rád své děti a dbá na jejich dobro.

A také se naučme po vzoru Josefa odpoutět i neodpusitelné, protože nevyzpytatelné jsou cesty Boží, kterými nás vede k cíli, k našemu spasení. Nezapomínejme ani na slova apoštola Pavla z epistoly Římanům: Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním v jeho názorech. Také nesudte cizího služebníka. O tom, zda ob stojí či ne, rozhoduje jeho pán - moudře říká apoštol Pavel. Jedině on má toto právo. My nerozhodujeme o tom, kdo ob stojí, ale můžeme rozhodnout, koho podepřeme, aby zvládl svůj úkol. Proto jsme bratři a sestry, abychom si

vzájemně pomáhali, a ne abychom se odevzdávali do otroctví, jako to udělali bratři Josefovi. Ze zla je totiž nikdo nevyviní. Zlo, které nadělali, nikdo nikdy nevymaže z historie jejich života. To zlo jim někdo může jen odpustit, protože si je vědomý Boží lásky a Božího dobra, které má tu sílu zrušit lidské zlo. Proč stále zapomínáme na to, že ne my lidé, ale Bůh vždycky zamýšlí jenom dobro? Nikdo totiž nežije sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať tedy žijeme, anebo umíráme, patříme Pánu. Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem živých i mrtvých. Na to pamatujme - silní či slabí, všichni staneme před soudní stolicí Boží. Snažme se proto dělat všechno po vzoru Božím, který zamýšlí jenom dobro, ne zlo. Každý z nás sám za sebe vydá odpočet Bohu. Neptejme se proto jako apoštol Petr, kolikrát máme odpustit svému bratru, když proti nám zhřeší, ale odpouštějme vždy a všechno negativní a černé, které bylo předtím bez perspektivy. Ať se teď všechno a všichni můžeme naplnit novým Kristovým obsahem a novým Božím programem. V něm se nebude bratr bát podepřít bratra a sestra už nebude sestře jenom rivalem, zákeřným protivníkem, ale milujícím člověkem, který dá i svou sílu, aby opět mohlo zvítězit to Boží, zamýšlející dobro. Jsme spolupracovníci Boží, jsme všichni služebníci na vinici Pánově, nezapomínejme na to. A také na

pokoj v našem společenství. Ten se záhy dostaví a zaujme mezi námi své nezastupitelné místo, přijmeme-li do svého srdce Krista a jemu uděláme místo v nás, v našem nitru. A pak můžeme vyznat s tou naší husitskou hrdoostí: Jsme živi, avšak již ne my. Žije v nás Kristus.

V lednu jsem se dostala za druhou polovinu svého života a takovou sestru, která by mě s láskou podepřela, aby mohlo to Boží, zamýšlející jenom dobro, zvítězit, jsem našla, až když jsem se dostala do těžké životní zkoušky v náboženské obci na Sázavě. Společně jsme odsloužily bohoslužbu pátou neděli po svatém Duchu v Praze 2 - Novém Městě v Resselově ulici. Krásně zrekonstruovaný husitský sbor se zaplnil také mladými lidmi, kteří se vraceli ze sobotní sázavské tradiční pouti.

Vysoce kultivované a lidsky přitažlivé kázání sestry farářky Emanuely Blažkové nás naplnilo láskou a odvahou žít svůj křesťanský život naplno a odpovědně. Motlitby v tužbách byly zvlášť adresovány dětem a mládeži, ale také věřícím rodičům, kteří přišli před odchodem na dovolenou do svého sboru požádat o Boží ochranu a také o požehnání. Kež by hlad po Božím slovu, které má tu moc sytit zástupy, dokázalo pocítovat stále více lidí a také neutuchající tužbu po Boží ochraně, nejenom po ezoterické, ne zřídka prvoplánové manipulaci.

Alica Klimová

ThDr. Stanislav Heřmanský, pozapomenutý teolog

Starší členové naší církve si při setkáních čas od času vzpomenu na ThDr. Stanislava Heřmanského. Oni i mladší zájemci o jeho dílo mohou otvírat v knihovnách našich farních úřadů odborné texty, jež napsal. Do Náboženské revue ČČS teolog přispěl řadou podnětných starozákonních studií: K otázce tzv. pramenů Pentateuchu (1953), Dějinné a biblické podání o vzetí země (1958), Uvedení do problematiky typologie Pentateuchu (1958), K otázce typologie Pentateuchu (1959), Ještě k otázce typologie Pentateuchu (1959), K svědectví knihy Souců (příloha NR 1959). Ústřední církevní nakladatelství mu vydalo jeho obsáhlejší práci Základní problémy biblické typologie: příspěvek k biblické hermeneutice (1959, 92 s.).

Teolog se narodil 13. června 1925 v Heřmanově Městci, zemřel 5. října 2003. Uchované (nedávno od rodiny získané) prameny nám zachycují jednotlivé etapy jeho bohosloveckého studia na poválečné Husově čs. evangelické fakultě bohoslovecké (sekcí ČČS) i jeho odborného růstu. V prosinci 1945 i lednu a únoru 1946 se zde podrobil úspěšně průpravné bohoslovecké zkoušce. Na podzim roku 1946 a v prvních měsících následujícího roku tu vykonal s výborným prospěchem první státní bohosloveckou zkoušku. Druhou vykonal mezi podzimem 1948 a jarem 1949 stejně úspěšně.

Vládní nařízení č. 112/1950 Sb. z 14. července 1950 o bohosloveckých fakultách rozdělilo Husovu čs. evangelickou fakultu bohosloveckou na dvě fakulty. První měla nést Husovo, druhá Komenského jméno. Studium na Husově československé bohoslovecké fakultě v Praze (HČBF) zahrnovalo i vyšší stupeň přípravy vědeckého dorostu církve. Pro personální obsazení fakulty byl 4. září 1950 z ÚR ČČS(H) navržen Státnímu úřadu pro věci církevní za asistenta i Stanislav Heřmanský. Tento úřad návrh přijal a jmenoval mladého teologa asistentem při katedře biblické teologie. HČBF zahájila činnost 6. října 1950 ustavující schůzí fakultní rady. Jejím prvním děkanem se stal prof. F. M. Hník.

V letech 1950-51 působil jako profesor Starého zákona HČBF biskup M. Novák. Onemocnění (1950-53) i rostoucí ekumenická aktivita následujících let jej vedly k omezování fakultní činnosti, již za něho vykonával právě S. Heřmanský. Ten 25. září 1952 uskutečnil úspěšně obhajobu své práce Mojžiš - služebník Hospodinův, 20. října 1952 vykonal hlavní přísnou zkoušku ze Starého zákona a 10. prosince 1952 vedlejší přísnou zkoušku z Nového zákona a systematické teologie.

V roce 1953 však další teologův odborný růst přerušilo povolání k plnění vojenské služby. Na vojně měl S. Heřmanský prožít původně jen tři měsíce.

Hesla Jednoty bratrské

Losování „Hesel“ se koná každoročně v ochranovském (herrnhutské) Vogtshofu, malém zámku rozloženém blízko lesa stranou silnice spojující Zittau (Žitavu) s Lobau (lužicko-srbsky Ljubava). Herrnhut, ležící ve vzdálenosti 100 kilometrů na severozápad od Hrádku nad Nisou mezi šluknovským a frýdlantským výběžkem, byl založen 17. června 1722. Hesla se datují od roku 1730 a byla původně míněna pro denní duchovní posilu obyvatel (obec byla církevním sborem obnovené Jednoty bratrské). Již následujícího roku vyšla tiskem pod názvem Ein guter Muth (dobré smýšlení). Mám po ruce jejich fotomechanický otisk. Od té doby se Hesla rozšířila po světě, jsou převáděna do několika desítek jazyků a slouží křesťanům světových církví. V prvním poschodí zámku je rozsáhlá síň. Uprostřed velkého stolu je kovová ozdobná oválná mísa, obsahující téměř tisíc číslovaných obdélníkových lístků ze silnějšího papíru, podle vzhladu více než stoletých. Losujících je šest a jsou rozděleni po dvojicích: na každou připadá třetina roku. Obřad začíná modlitbou za účasti duchovních, losujících, stejného počtu hostů a dvou zapisovatelek. Každá dvojice losujících se střídá v tažení lístků s čísly, podle nichž přítomné zapisovatelky oznámí příslušný verš. Losující pak zřetelně přečte text. Každá dvojice se zhostí svého úkolu v průběhu přibližně jedné hodiny. Celý slavnostní proces včetně úvodu a závěru trvá asi čtyři hodiny. Lístky s čísly obsahují odkazy na výběr veršů jen ze Starého zákona. Zvláštní teologická komise pak během tří let volí ke každému vylosovanému verši ze Starého zákona verš novozákonní s podružnými verši pro každý den a perikopy pro neděle a svátky. Kromě toho jsou ke každému dni připojeny citáty výrazných křesťanských osobností v próze i verších. (Původní německá vydání obsahovala jen jedno heslo vylosované z obou biblických oddílů.) Hesla se stala požehnáním pro řadu církví. Někdy se jim říká Bible po kapkách. Dvojice veršů pro každý den bez kontextů a komentářů mohou oslovit osobně každého v jeho osobní situaci a rozpoložení.

Ochranovský seniorát Českobratrské církve evangelické dostává německý originál s pověřením ke zpracování v češtině. V našem vydání jsou pro každou neděli a svátek připojeny písňové sloky z několika křesťanských kancionálů. Hesla lze objednat přímo u vydavatele, v evangelických sborech nebo v prodejní Církve československé husitské „Blahoslav“. Od roku 1996 vycházejí rovněž na internetu - <http://hesla.dulos.cz>.

Miroslav Matouš

Jeho pobyt zde se však protáhl na dva roky. Z vojenského útvaru se vrátil na sklonku roku 1955. Státní úřad pro věci církevní jej pak v prosinci 1955 ustanovil opět na místo odborného asistenta HČBF. Tři vysvědčení z let 1955-58 dokládají, že v dalších třech letech úspěšně prošel dvouhodinovým kursem hebrejštiny na Jazykové škole v Praze. Pro svůj obor se stal i zkušebním komisařem HČBF.

Jak dokládá další cenný uchovaný pramen, Ministerstvo školství a kultury k 8. listopadu 1960 rozvázalo po vzájemné dohodě s dr. Heřmanským pracovní poměr odborného asistenta na HČBF. Pamětníci jeho odchod z fakulty vysvětlují až do dnešní doby různě. Teologovo vysvětlení se prameně (pokud vím) nedochovalo. Nejčastěji zaznívá hodnocení, že fakultu mohl opustit z důvodu neuspokojivých platových poměrů. Jisté je, že HČBF i ČČS(H) tímto jeho rozhodnutím ztratily vzdělaného i pracovitého teologa. Podle většiny pamětníků, kteří s ním byli v kontaktu po roce 1960, se S. Heřmanský již bádání o Písmu výrazněji nevěnoval. Neznamená to však, že by ztrácel ze zřetele vývoj svého oboru i odbornou literaturu, jež od jeho oborových kolegů v dalších letech vycházela.

Jaroslav Hrdlička

ZPRÁVY

Koncert ve Zlíně

V neděli 21. října se v 17 h v evangelickém kostele na Štefánikově ul. ve Zlíně uskuteční slavnostní koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů, který pořádá Náboženská obec Církve československé husitské ve Zlíně s podporou Magistrátu Města Zlín při příležitosti připomenutí 94. výročí vzniku samostatného státu Čechů a Slováků. V programu vyslechneme sborové skladby B. Smetany, E. Suchoně. J. B. Foerstra, L. Janáčka, K. Haranta z Polžic a Bezdrůžic. V programu zazní též kantáty J. B. Foerstra Píseň bratra Slunce /na text Františka z Assisi/ a Hora tří světél B. Martinů. Řídí prof. Lubomír Mátl, varhany Petr Kolář.

Zdeněk Kovalčík

Pozvání do Karlína

Literárně dramatický klub Dialog na cestě ve spolupráci s náboženskou obcí Praha 8 – Karlín pořádá literárně hudební večer s názvem: „Delicie a Ján – rozhovor na cestě“.

Setkáme se s básničkou Delicií Nerovou a literátem a hudebníkem Jánem Rakytkou. Členové LDK Dialog na cestě budou předčítat z autorčiných básnických sbírek Hledači pokladů a Pravdy a pocity. Hudbou a písněmi bude doprovázet Ján Rakytko. Setkání se koná v úterý 23. října od 18 hodin v zasedací síni náboženské obce, Vítkova 13.

Markéta Hlasivcová

Pozvání do Many

Divadlo Mana, Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967 uvádí:

* 11. října od 19 h - Večer poezie. Ly-

rické verše Zdeňky Novákové. Úvodní slovo - Miroslav Matouš: „O významu duchovního básnictví“.

* 14. října, 17 h - Tři malá prasátka.

Na motivy anglické lidové pohádky.

* 18. října od 20 h, studiová scéna -

Laurychovo divadlo. Večer populárního

pražského improvizčního divadla.

* 24. října od 19 h - O' Neil aktovky:

Zatímco auto čeká, Stalo se v Harle-

mu, Helois musí z domu, A. Averečeno-

ko: Drama v domě Bukinových.

Jiřina Hůlková

Pozvání do čajovny

Milí přátelé, v areálu kostela sv. Duha v Novém Boru jsme pro vás otevřeli čajovnu. Přijďte si s námi popovídat nebo jen tak pobýt. Věnujte prosím pozornost "čajovým úterkům", jejichž programy pro vás připravujeme, aby naše setkání měla více rozměrů.

* 16. října v 17 h - Cestovatelská přednáška. Marek a Klára z Rumburku cestovali na východ a mezi kontinenty. Postřehy z cest, příběhy, fotky, hudba, film v netradičním zpracování.

23. října v 17 h - České Švýcarsko, jak ho ještě neznáte. Přednáškou vás slovem provede Václav Sojka, vynikající fotograf, zaměstnanec národního parku a znalec Českého Švýcarska.

Eliška Raymanová, farářka

Bohoslužby v Praze

Zveme vás na říjnové večerní bohoslužby - vždy v 19 hodin.

* 14. října - Sbor knížete Václava na

Zderaze (doc ThDr. David Tonzar)

* 21. října - Sbor knížete Václava na

Zderaze (Mgr. Jan Daniel Došek)

* 28. října - Sbor Církve českosloven-

ské husitské v Krči

Bohoslužby se konají také:

* každou 1. neděli od 19 h v Michli

* každý čtvrtek od 18 h v Husově

sboru v Holešovicích

* každý čtvrtek od 19 h na Vinohradech

* každý pátek od 15.30 h v kostele

Bohnické léčebny.

Kristýna Mlýnková

Beseda v Chlumci

Náboženská obec v Chlumci nad Cid-

linou zve na besedu Duševní onemoc-

nění s pracovníky o. s. VIDA, jejichž

cílem je poskytovat „nízkoprahové“

dostupné informace v oblasti duševního

zdraví a nemoci, o systému péče o

duševní zdraví, o poskytovatelích a

uživatelích služeb. 10. října od 18 h

v Husově sboru, Klicperovo nám. 75.

Rostislav Kotrč

Hledá se varhaník

Náboženská obec plzeňské diecéze

hledá varhaníka. Nabízíme příjem-

né prostředí jižních Čech a byt 1+1.

Nabídky prosíme na tel. 733315992

pondělí - pátek od 12 do 14 hodin.

(red)

Setkání KPA

Generální synoda Křesťanské policej-

ní asociace se bude konat 13. října

v prostorách Arcibiskupského kněž-

ského semináře v Olomouci, Žerotí-

novu nám. 605/2, od 8.15 do 17 hodin.

Bližší informace naleznete na we-

bových stránkách www.kpacz.cz.

Rostislav Kotrč

Koncerty u sv. Mikuláše

* 15. 10. – 20 hodin

Mozart, Gershwin, Dvořák

Consortium Pragense Orchestra,

Š. Heřmánková - soprán,

M. Laštovka - trubka

* 16. 10. – 17 hodin

Bach, Händel, Purcell, Brahms

M. Pšenička - varhany,

Z. Šedivý - trubka, J. Šedivý - trubka

* 17. 10. – 17 hodin

Bach, Händel, Vivaldi

M. Lopuchovský - flétna,

J. Popelka - varhany

* 18. 10. – 17 hodin

Bach, Mozart, Franck

ČVUT MIXED CHORUS,

M. Moudrý - varhany

* 19. 10. – 17 hodin

Bach, Mozart, Franck

V. Trojanová - varhany,

R. Kyrálová - mezzosoprán,

T. Kyrál - lesní roh

* 19. 10. – 20 hodin

Dvořák, Vivaldi, Ravel,

Charpentier

New Prague Radio Symphony

Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 20. 10. – 17 hodin

Vivaldi, Schubert, Albinoni

B. Rabas - varhany,

M. Kejmar - trubka

* 20. 10. – 20 hodin

Dvořák, Vivaldi, Ravel,

Charpentier

New Prague Radio Symphony

Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 21. 10. – 17 hodin

Bach, Händel, Smetana

DUO PER LA GIOIA,

Z. Šolcová - harfa,

M. Mesany - flétna

* 21. 10. – 20 hodin

Bach, Dvořák, Gershwin

Od baroka k jazzu,

Prague Brass Ensemble,

A. Bárta - varhany

Z EKUMENY

ZÁHADNÉ ZMIZENÍ ETICKÝCH KLAUZULÍ

Bruselští úředníci potichu odstranili etické klauzule unijních výzkumných projektů. Jejich postup však neunikl pozornosti COMECE. Komise episkopátů Evropské unie podala v této věci oficiální protest.

Jde o Unii financovaný program na podporu vědeckého výzkumu pro léta 2014-2020. Podobné unijní programy musely doposud respektovat primát lidského dobra nad vědou a nesměly financovat projekty, které by počítaly se zabičením lidských embryí ani s cílem zisku kmenových buněk. Nová verze programu, kterou má Evropský parlament přijmout v nejbližších měsících, už tyto dvě klauzule neobsahuje. Jejich eliminace je o to překvapivější, že nebyla vůbec zmíněna během konzultací na téma tohoto programu, k nimž byla COMECE přizvána – čteme v prohlášení představitelů evropských biskupských konferencí.

Res Claritatis

KARDINÁL KASPER ZKLAMÁN VÝVOJEM EKUMENY

V úvodu své nové knihy „Cesty k jednotě křesťanů“ píše kardinál Walter Kasper, bývalý předseda papežské rady pro jednotu křesťanů, že ekumenické klima se zhoršilo. „Ve skutečnosti je stále jasnější, že rozdíly mezi křesťanskými konfesemi nespočívají jen v jednotlivých otázkách,“ napsal. Sebesofistikovanější ekumenická prohlášení nezmění podle Kaspera nic na tom, že například evangeličtí křesťané mají zásadně jiné pojetí církve než katolíci. „Liberální katolicko-evangelická ekumena, jež tyto rozdíly přeskakuje a svévolně jde jinými cestami... míří do ztracena.“ Církevní jednotu se nedá vynutit.

Přesto zůstává rozdělení křesťanů pohoršením, píše Kasper. Ježíš si přál jen jednu církev. Rozdělení přispělo k současné hluboké sekularizaci, zvláště v Evropě.

Dnes jde především o zajištění společných základů křesťanské víry – víry v Boha a Ježíše, v působení Ducha svatého a naděje na věčný život.

Res Claritatis

Díky, bratře generále Tomáši Sedláčku

Armádní generál bratr Tomáš Sedláček, velký hrdina, Sokol a bojovník za svobodu českého národa za druhé světové války, odešel na věčnost 24. srpna 2012.

Spořilovští občané si vážili jeho osobní účasti na slavnostním shromáždění na Národním hřbitově dne 24. června 2010 u příležitosti 93. výročí památné bitvy československých legionářů u Zborova. Svoji účastí podpořil snahu vrátit tento památník hrdinům první světové války na Roztylské náměstí na Spořilově. Poklepal na symbolický základní kámen pomníku Hrdinům od Zborova. Se slovy Tomáše Garrigua Masaryka: „Bez Sokola by nebylo legií, bez legií by nebylo Československa!“ vyslovil bratr generál Tomáš Sedláček svoji osobní podporu obnově pomníku, odstraněného za války německými okupanty. Připomene slavnou historii vítězného boje československých legionářů za samostatnost a svobodu za první světové války, který vyústil k založení demokratického československého státu. Vzpomínkou na naše hrdiny se navrátí historická paměť českého národa. Pomník je proto významný zejména pro současnou a budoucí generaci našeho národa. Ve chvílích hlubokého smutku nad odchodem hrdiny a velkého syna českého národa chceme vyslovit nejhlubší účast spořilovských občanů jeho nejbližším a vyjádřit díky za celoživotní dílo armádního generála bratra Tomáše Sedláčka.

Jeho světlou památku si uchováme natrvalo ve svých myslích a srdcích.

Mgr. Tomáš Hromádka,

SPOŘILOVSKÉ NOVINY

Ing. Vladimír Prchlík, CSc.,

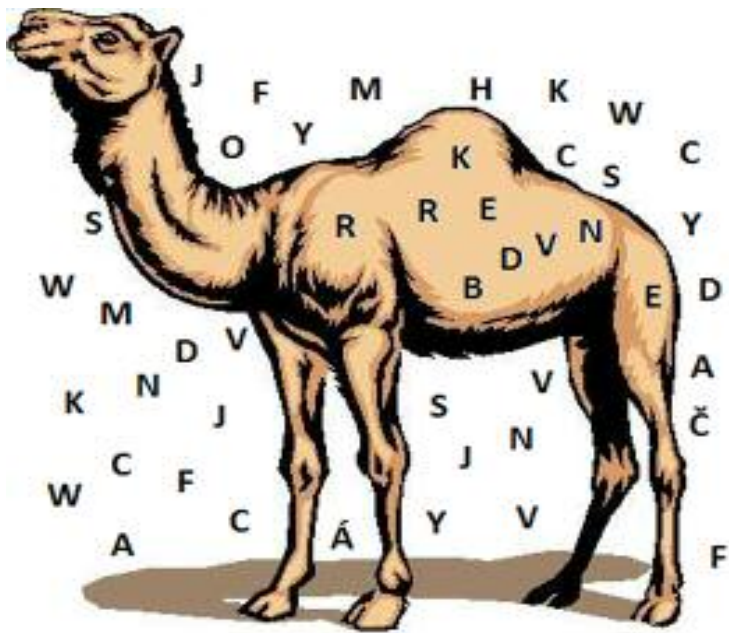
Sbor pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Velbloud a jehla

V Mk 10,25 najdeme známý Ježíšův výrok o tom, že snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do království Božího. Náš velbloud má na sobě a kolem sebe spoustu písmenek. Vyškrtejte všechna, která najdete alespoň dvakrát, a ze zbylých vám vyjde tajenka.

(Řešení z minulého čísla: A, E.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9